

ten optrok, viel je in het volgende cursusjaar in een diep gat. Colleges had je niet meer, ook geen practica. Kortom: leegte. Dit jaar was bestemd voor het bestuderen van de uitgebreide tentamenstof.

In mijn tijd waren natuurkunde, scheikunde en geologie de enige niet-biologische vakken. De colleges en practica natuur- en scheikunde werden in het gebouw aan de De Laïressestraat gegeven maar geologie aan de UVA (toen nog Gemeente Universiteit geheten), op het Roeterseiland. Je moest dan binnen een kwartier van het ene naar het andere gebouw fietsen. Dat lukte ook, verkeer was er nog nauwelijks. 17

Bij de practica natuurkunde moest je van elke proef, die een middag in beslag nam, een verslag schrijven. De assistenten hadden een grote minachting voor biologen; ze kwamen eigenlijk alleen maar assisteren omdat er bij de biologen veel vrouwelijke studenten waren. Als je het verslag had ingeleverd, gingen de assistenten het gretig lezen. Ze lieten elkaar belangwekkende passages zien en barstten voortdurend in een homerisch gelach uit.

Tentamens

Als je dacht dat je er rijp voor was, ging je naar de betreffende hoogle- raar toe en vroeg een tentamen aan. Evertibraten, Vertebraten, Plan- tenfysiologie, Kernfysica, Vulkanisme, Organische chemie, Anorgani- sche chemie, Genetica. In totaal dertien tentamens voor het kandi- daatsexamen en zes voor het doctoraal. Deze laatste tentamens gin- gen over de stof die was behandeld in zogeheten *Capita selecta*, een lang vergeten term waarmee je vroeger thuis voor de dag kon komen. Alle tentamens werden mondeling, tijdens een goed gesprek dus, afgelegd. Dat waren gezellige bijeenkomsten, waar zoals toen gebrui- kelijk de hoogleraar 99 procent van de tijd vulde.

Gezellige tentamens dus, met een kopje koffie, kopje thee, glaasje wijn of een jenevertje, al naar gelang de tijd van de dag. De hooglera- ren probeerden elkaar af te troeven met bijzondere tijdstippen en/of bijzondere plaatsen voor het tentamen. Zo heb ik tentamen gedaan op het strand ('s morgens om zes uur) tijdens de pauze van een wan- deltocht met de wandelclub 'Henoch', en in café 'De Oude Wester' in Amsterdam.

Je kunt je voorstellen dat je met een beetje docentenkennis deze tentamens geheel naar je hand kon zetten. Een ver gemeenschappe-